

Suy Niệm Tin Mừng Chúa Nhật 24 Mùa Thường Niên Năm A

Cách đây 4 ngày, tôi nhận được một cú điện thoại từ Mỹ gọi về. Chị ta nói: Lâu lắm con không gọi về thăm cha vì con sợ nói ra cha sẽ rất buồn. Tôi hỏi chuyện gì vậy? Chị trả lời: Chuyện vợ chồng con. Như cha đã biết suốt 4 năm qua, con đã nhiều lần tha thứ cho anh, nhưng anh ấy cứ tiếp tục lừa dối con. Vì thế, con đã quyết định chia tay với anh, để con được thanh thản lo cho cuộc sống riêng và con cái.

Thực tế xã hội ngày nay cho thấy, ngày càng có nhiều những cuộc xung đột, bất hoà, mâu thuẫn xảy ra, không chỉ nơi chợ đời, mà ngay trong cuộc sống của mỗi cộng đoàn, mỗi gia đình. Đôi khi từ những lý do rất nhỏ như đổ một chén canh, một lời nói vô tình, một sự vụng về chậm chạp hay một sự hiểu lầm ... Và cứ thế, người ta đang làm ô nhiễm và u ám bầu trời cuộc sống của nhân loại, và hủy hoại cái nôi hạnh phúc gia đình, biến thế giới này càng ngày trở nên ngột ngạt hơn. Trong khi con người tìm đủ cách để trả thù nhau, thì Thiên Chúa chỉ biết có xót thương và tha thứ. Ở đây chúng ta cần lưu ý: Không thể có ranh giới cho sự tha thứ, vì tha thứ đâu phải là thứ công bình cân đo đong đếm được. Đó là tình yêu, mà tình yêu thì tự bản tính nó không biên giới. Sự tha thứ chính là nền tảng trong một Giáo Hội được Chúa Kitô thiết lập và kêu gọi để trở thành một cộng đoàn huynh đệ, yêu thương tha thứ cho nhau.

Hạt giống tha thứ của Chúa đã sinh hoa kết quả nơi Giáo Hội sơ khai, nơi thánh Stêphanô và các Tông đồ, đặc biệt là tông đồ Phaolô. Vì vậy, trong thư Rôma hôm nay, ngài mời gọi mỗi chúng ta: Hãy sống trong yêu thương và tha thứ vì đây là dấu chỉ, là căn cước của người môn đệ Chúa: *“Chúng ta có sống là sống cho Chúa, mà có chết cũng là chết cho Chúa. Vậy, dù sống, dù chết, chúng ta vẫn thuộc về Chúa”* (Rm 14, 8) mà chúng ta đã thuộc về Chúa thì chúng ta trở nên đồng hình đồng dạng với Ngài trong tình yêu và sự tha thứ như Ngài.

Trong sách Huấn Ca, Thiên Chúa lên tiếng dạy chúng ta: Người hãy tha thứ cho kẻ làm hại, thì khi người cầu nguyện, người sẽ được tha thứ. Lời Chúa không chỉ giúp chúng ta nhìn ra sự thật yếu đuối của mình, mà còn mời gọi chúng ta hãy mở lòng để tha thứ cho anh em mình, nếu muốn Chúa tha thứ tội lỗi cho chúng ta.

Trong bài đọc Tin Mừng hôm nay, Phêrô đã hỏi Chúa Giêsu *“Thưa Ngài, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải đến bảy lần không?”* Phêrô đề xuất một số lần hợp lý, có lẽ là bảy lần. Con số bảy trong quan niệm của người Do Thái là một con số tròn đầy, viên mãn, không còn điều gì trọn vẹn

hơn sự quảng đại mà thánh Phêrô đề xuất. Nói như ngôn ngữ ngày nay, tha thứ như vậy là “ngon” lắm rồi. Nhưng Chúa Giêsu trả lời bằng cách mở rộng đề nghị của thánh Phêrô thêm nhiều nữa; không chỉ nên tha thứ bảy lần mà là bảy mươi lần bảy. Nói cách khác, sự tha thứ mà Chúa Giêsu muốn Phêrô thực hiện phải là vô hạn, vô điều kiện và tha thứ luôn luôn. Mặc dù được gần gũi với Chúa, được Ngài hướng dẫn dạy bảo, vậy mà thánh Phêrô vẫn không thoát ra được cái nhìn hẹp hòi nhỏ nòi của con người. Ý thức này có giúp chúng ta, một đàng không lên mặt dạy đời - đàng khác biết sẵn sàng rộng rãi cảm thông, chia sẻ với những lỗi lầm sai sót vô tình hay cố ý của người khác không?

Trong kinh Lạy Cha, chúng ta đọc hàng ngày: *“Xin Cha tha nợ chúng con như chúng con cũng tha cho kẻ có nợ chúng con.”* Rất nhiều lần khi phải nói lời tha thứ, chúng ta cảm thấy ngại ngùng khó khăn, nhất là khi những người ấy là người thân, đã mắc nhiều lần, gây khổ đau cho chúng ta cũng như gia đình chúng ta. Hôm nay lời kinh Lạy Cha có đi vào tâm tư, cuộc sống, biến thành hành động để đáng được Cha tha thứ vì chúng ta đã biết tha thứ cho anh em mình hay không?

Hãy về và đừng phạm tội nữa. Tha thứ không đồng nghĩa với sự nhu nhược hay đồng lõa. Lại càng không phải là lý do để chúng ta tiếp tục lún sâu vào tội lỗi. Lời Chúa có thôi thúc chúng ta, mỗi khi được giao hoà tha thứ, có biết không ngừng nỗ lực sửa chữa tính hư nết xấu trở nên tốt, để không còn là một sự bất xứng với Chúa, nỗi phiền hà cho anh em hay không?

Suy đi nghĩ lại đôi khi và có thể rất nhiều lần, chúng ta chính là con nợ bất nhân trong bài Tin Mừng hôm nay. Món nợ của chúng ta không có gì trả nổi. Vậy mà chỉ một lời van xin, chỉ cần một sự thông hối ăn năn thôi Chúa không chỉ thấu hiểu, cảm thông mà sẵn sàng tha thứ và quên đi mọi lỗi lầm, yếu đuối của chúng ta.

Xin cho chúng ta không chỉ thấy được lòng bao dung và thương xót vô biên của Chúa để trở về. Nhưng nhất là chúng ta biết mở lòng đến với anh em, sẵn sàng giao hoà tha thứ cho người bên cạnh - để chúng ta ngày càng xứng đáng được Chúa tha thứ, và nhất là trở thành dấu chỉ của một người môn đệ đích thực Chúa Kitô: Vì người ta cứ dấu này mà nhận biết anh em là môn đệ Thầy, là anh em hãy yêu thương nhau. Amen.